

Voorwoord Nieuwsbrief 100.

Al weer 100 Nieuwsbrieven gemaakt als vogelkundig medewerker voor de Leeuwarder Courant voor de correspondenten. Ook nu weer veel nieuws uit de provincie Friesland, al wordt het in de wintermaanden wel wat minder. In deze Nieuwsbrief een persoonlijk stukje onderaan deze Nieuwsbrief toegevoegd wegens het bereiken van al 50 jaren schrijfwerk over de natuur. Een mijlpaal die ik toch maar heb bereikt.

Meteen ook een mijlpaal in mijn lange freelance loopbaan bij de Leeuwarder Courant. Alles moest na mijn werktijd (goud en zilversmid bij de A.S. Fabriek/Joure) gedaan worden. Op 4-12-1975 begon ik te schrijven in de Jouster Courant en al vrij snel werd me gevraagd om de nieuwsrubriek in couranten en tijdschriften van Gerrit Bosch (Fûgeltsje Bosch) over te nemen. Een taak die ik met enig zorg en trots op me nam. *Tink om e lytse fûgeltsjes zei Bosch nog in de gesprekken die ik met hem voerde.* Al was het begin wat moeilijk. Op 10-10-1977 was de eerste publicatie in de Leeuwarder courant een feit. Het ging over notenkrakers, en die waren er op dat moment net meerdere in onze provincie Friesland te zien. Contacten met een van de journalisten liep toen nog via telefooncel (kwartjes en dubbeltjes) en geschreven brieven. Later volgde de typemachine en nog later de eerste emails (via wolmail.nl m.i. nog van Nina Brink als ik het goed heb). Correspondenten werden vaak via de brief of briefkaart antwoord gegeven. Duizenden moet ik hebben geschreven.

Al met al een drukke periode want alles moest na werktijd gedaan worden. Een enkele keer belde de krant me zelfs op het werk op in verband met een spectaculaire waarneming die bij hun binnenkwam. De baas wist ervan en hield ook van vogels.

Naarmate de tijd vorderde moest ik meegaan met de ontwikkelingen. Eerst een telefoon, later nog een mobiele telefoon, email verkeer, etc.). Voor de correspondenten van nu is contacten leggen via mobiel of email razendsnel. Een waarneming in het veld kan direct gemeld worden aan derden of op sociaal media.

Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat communicatie sterk verbeterd is. Fotos met telelens en of opnamen kunnen nu snel gedeeld worden. Wat helaas ook er toe kan leiden dat dit een enorme toename/toeloop geeft van waarnemers (soms 100den) wat de soort soms niet te goede komt qua rust in het veld etc. als waarnemers en/of fotograven zich niet aan de gestelde afstand houden.

Niet meer te vergelijken met hoe het vroeger ging met alleen maar een kijker, als je die had, een notitieboekje en een veldgidsje. Wat dat aangaat toch een enorm stuk verbeterd met vroeger.

Toch kunnen we wat gemeenschap en samenleving m.i. wel wat beter omgaan met de natuur om ons heen. Velen van ons (ouderen) constateren grote veranderingen in de natuur. Er verdwijnen soorten langzaam uit beeld die er vroeger in grote aantallen waren. Ons milieu en natuur wordt aangetast door allerlei oorzaken. Nog allen maar klimaatverandering, hoogspanningsleidingen, toename verkeer, stedenbouwkundige ontwikkeling etc. en Daar moeten we de ogen niet voor sluiten. Samen een oplossing zoeken is nog altijd de beste weg en rekening houden met allerlei belangen (ook de natuur en al zijn bewoners).

Veel leesplezier met deze 100^e Nieuwsbrief.

En mocht U willen reageren, of het Nieuws willen delen, graag zelfs.

Groeten,

Jan de Jong (75)

Joure.

Vogelkundig medewerker Leeuwarder Courant

Publicist.